

საქართველოს ს.რ.ც.

საზოგადოებრივი განათლების

მუშათა და გლეხთა მთავრობის

კანონთა და განკარგულებათა კრებული

სახალხო კომისართა საბჭოს და ეკონომიკური საბჭოს

საქმეთა მმართველობის განყოფილება

1936 წ. სექტემბრის 29.

№ 21

ტფილისი.

შ ი ნ ა ა რ ს ი

ფ ი ნ ა ნ ს ე ბ ი

124. 1936 წლის სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის შესახებ.

125. 1936 წელს სოფლის მოსახლეობის თვითდაბეგვრის შესახებ.

შ ი ნ ა ნ ს ე ბ ი

124. დადგენილება ს. კ. ს.

1936 წლის სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის შესახებ.

„სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის დებულების მოქმედების გაგრძობის შესახებ“ გამოცემული სსრ კავშირის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის და სახალხო კომისართა საბჭოს 1936 წ. ივლისის 20-ის თარიღის და 68/1313 №-ის დადგენილებისა და ა/კსფსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოს 1936 წ. ივლისის 28-ის თარიღის და 229 №-ის დადგენილების შესაბამისად, საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო ადგენს:

საქართველოს სსრ ტერიტორიაზე 1936 წელს სასოფლო-სამეურნეო გადასახადი ჩატარებულ იქნას შემდეგ საფუძველზე:

კ ა რ ი I.

ზოგადი დებულებანი.

1. სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით დაიბეგრება:
 - ა) კოლმეურნის მეურნეობა;

ბ) ერთპიროვნული საგლეხო მეურნეობა.

2. სასოფლო-სამეურნეო გადასახადისაგან განთავისუფლდებიან ზემო-სვანეთის რაიონისა, დუშეთის რაიონის ბარისახოს, ბაცალიფოს, არხოტის და შატილის სასოფლო-საბჭოებისა და თიანეთის რაიონის სოფელ ხაშალის და ბაჩალის კოლმეურნეები და ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობანი.

3. საგადასახადო წელიწადი სასოფლო-სამეურნეო გადასახადისათვის ითვლება 1936 წლის იანვრის 1-დან დეკემბრის 31-მდე თანჩაროვით.

კ ა რ ი II.

კოლმეურნეთა მუშაუნობების განუსაზღვრადროებული ნაწილის დაბეგვრა.

ა. კოლმეურნეთა გადასახადის გამოანგარიშება.

4. კოლმეურნე, რომელსაც განუსაზღვადროებელი შემოსავალი არა აქვს, სრულიად განთავისუფლდება გადასახადისაგან.

5. იმ კოლმეურნეთა მეურნეობებს, რომელთაც აქვთ განუსაზღვადროებელი სასოფლო მეურნეობის შემოსავალი, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადი გადაჭბდებათ 10 მანეთიდან 50 მანეთამდე თითო მეურნეობაზე.

დაწესებულ იქნას გადასახადის შემდეგი საშუალო განაკვეთები კოლმეურნის თითო მეურნეობისათვის ავტონომიურ რესპუბლიკებში, ავტონომიურ ოლქში და რაიონებში.

№ რაიონი	ავტონომიური რესპუბლიკის, ავტონომიური ოლქისა და რაიონის სახელწოდება	კოლმეურნის თითო მეურნეობის განაკვეთი
1	ადიგენის, ასპინძის, ახალქალაქის, ახალციხის, ბოვდანოვკის, დუშეთის, თიანეთის, ქვემო-სვანეთის, ყაზბეგის, ცაგერის რაიონები და სამხრეთ-ოსეთის ავტ. ოლქი	16 მან.
2	ამბროლაურის, ბაშკიჩეთის, ონის, ორჯონიკიძის, ტყიბულის, წალკის, ჭიათურის რაიონები	19 „
3	აბაშის, ბორჯომის, საგარეჯოს, ფოთის, ჩოხატაურის, ჩხარის, ჩხორაწყის რაიონები	22 „
4	აღბულახის, ბორჩალოს, მარტვილის, ყარაიის, უსაკაიას, წალენჯიხის, წულუკიძის, ხობის რაიონებში	25 „
5	თელავის, ვანის, კასპის, სამტრედიის, ტფილისის, ქუთაისის, ჯუღელის რაიონები	28 „
6	ბაღდადის, ზუგდიდის, ყვარლის, ხაშურის რაიონები, აფხაზეთის ასსრ და აჭარის ასსრ	30 „
7	გორის, ლანჩხუთის, ლუქსემბურგის რაიონები	33 „
8	გურჯაანის, ლაგოდეხის, მანარაძის და სიღნაღის რაიონები	35 „

ამ განაკვეთების ფარგლებში: ა) ავტონომიური რესპუბლიკებისა და ავტონომიური ოლქის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტები დააწესებენ გადასახადის საშუალო განაკვეთებს ცალკეული რაიონებისათვის; ბ) სარაიონო აღმასრულებელი კომიტეტები დააწესებენ გადასახადის განაკვეთებს ცალკეული სოფლებისათვის, ხოლო საჭირო შემთხვევაში—ცალკეული კოლმეურნეობებისათვისაც; ამასთანავე, კოლმეურნეობაში ცალკეული მეურნეობებისათვის სხვადასხვა განაკვეთების დაწესება არ შეიძლება.

6. კოლმეურნეთა იმ მეურნეობებისათვის, რომელთაც, განუსაზოგადობელი სოფლის მეურნეობის შემოსავალთან ერთად, აქვთ არაკოოპერირებული საშინამრეწველო-სახელოსნო სარეწაოების მუდმივი შემოსავალი, გადასახადის განაკვეთები გადიდდება:

ა) იმ მეურნეობებისათვის, რომლებიც მეჭურჭლეობის რეწაობას ნისდევნენ,— 40% -ით;

ბ) იმ მეურნეობებისათვის, რომლებსაც თავის შედგენილობაში ჰყავთ საპარიკმახერო რეწაობის მიმდევარი პირები,— 40% -ით;

გ) იმ მეურნეობებისათვის, რომლებიც სამკვლელო რეწაობას მისდევნენ,— 45% -ით;

დ) იმ მეურნეობებისათვის, რომლებიც სხვა რეწაობას მისდევნენ, ან რომლებსაც თავის შედგენილობაში ჰყავთ სხვა რეწაობის მიმდევარი პირები,— 50% -ით.

უკეთეს საშინამრეწველო-სახელოსნო რეწაობას შემთხვევითი ხასიათი აქვს და მისი შემოსავალი უმნიშვნელოა, გადასახადის განაკვეთი არ გადიდდება.

7. იმ მეურნეობას, რომელსაც თავის შედგენილობაში ჰყავს არა უმეტეს ორი შრომაუნარიანი წევრისა, ეძლევა შემდეგი შეღავათი ოჯახის შრომის უნარმოკლებულ წევრებზე: როდესაც მეურნეობაში სამი შრომის უნარმოკლებული წევრია, გადასახადი მეურნეობას შეუმცირდება 20% -ით; როდესაც მეურნეობაში ოთხი და მეტი შრომის უნარმოკლებული წევრია, გადასახადი მეურნეობას შეუმცირდება 30% -ით.

მაშასადამე 16 წლამდე და 61 წლის შემდეგ, ხოლო ქალი 16 წლამდე და 55 წლის შემდეგ შრომაუნაროთა რიცხვს ეკუთვნიან.

8. ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობა, რომელიც კოლმეურნეობაში შევიდა უწყებულ სოფელში სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის გადახდის პირველი ვადის დადგომამდე, დაიბეგრება ამ გადასახადით როგორც კოლმეურნე.

მეურნეობები, რომლებიც მიჰქონიან წელს კოლმეურნეობიდან გამოვიდნენ, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით დაიბეგრებიან, როგორც ერთპიროვნული მეურნეობები შემოსავლის იმ წყაროების მიხედვით, რომლებიც მათ აქვთ კოლმეურნეობიდან გამოხვლის დროს.

9. სარეწაო კოოპერაციული არტელების წევრების მეურნეობები სოფლად დაიბეგრებიან სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით იმავე საფუძვლებზე, როგორც იმ კოლმეურნეთა მეურნეობანი, რომელთაც აქვთ განუსაზოგადობელი საშემოსავლო წყაროები, იმ შემთხვევაში:

ა) უკეთეს სარეწაო კოოპერაციული არტელის უწყებულ წევრს არა აქვს სოფლის მეურნეობა, რომელიც სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდების თანახმად განსაზოგადოებულ უნდა იქნას;

ბ) უკეთეს ამასთან აღნიშნული მეურნეობის ყველა შრომაუნარიანი წევრი, მოსწავლეთა და დიასახლისის გარდა, სარეწაო არტელის ან კოლმეურნეობის წევრებად ითვლებიან, ან დაქირავებით მუშაობენ.

10. სამუშაო ხელფასი დაიბეგრება არა სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით, არამედ საშემოსავლო გადასახადით მუშაობის ადგილას.

სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით არ დაიბეგრება კოლმეურნეობის წევრი მუშისა და მოსამსახურის მეურნეობა, რომლის ძირითადი მომუშავე დასაბეგრი ობიექტების აღრიცხვის ჩატარების მომენტისათვის მუდმივ სამუშაოზე იმყოფება დაქირავებით არა ნაკლებ, ვიდრე ერთი წელიწადი, ხოლო ამ მეურნეობის დანარჩენი შრომისუნარიანი წევრები, გარდა მოსწავლეებისა და იმ პირისა, რომელიც საოჯახო სამუშაოს ეწევა, აგრეთვე დაქირავებით მუშაობენ.

ბ. კოლმეურნეთა შეღავათები.

11. კოლმეურნეების განუსაზოგადოებელი შემოსავლის დაბეგვრის დროს კოლმეურნეობისაგან მიღებული შემოსავალი (შრომა-დღეების სასყიდელი) სათვალავში არ მიაღება.

12. მეცხოველეობის, მეფრინველეობის, მეფუტკრეობისა და მეაბრეშუმეობის განვითარებისათვის ხელის შესაწყობად, კოლმეურნეთა მეურნეობაში დაბეგვრისაგან განთავისუფლდება მთლად ოთხთუხი საქონელი, ფრინველი, შინაური კურდღელი, ფუტკარი და მეაბრეშუმეობის შემოსავალი.

13. საკოლმეურნეო ვაჭრობის განვითარების მიზნით, კოლმეურნეებს არ შეეფარდებათ ერთპიროვნულ მეურნეობათათვის დაწესებული განსაკუთრებული დაბეგვრა იმ შემოსავლისა, რაც მიიღება სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების ბაზარზე გაყიდვით (მუხ. 36 და 37).

14. სასოფლო საბჭოს შეუძლია სრულიად ან ნაწილობრივ გაანთავისუფლოს გადასახადისაგან კოლმეურნეთა ცალკეული მეურნეობები (მაგალითად, სტიქიური უბედურების გამო დაზარალებული და სხვ.). იმ მეურნეობათა სიას, რომელნიც სრულიად ან ნაწილობრივ განთავისუფლებულ უნდა იქნენ გადასახადისაგან, ამტკიცებს სარაიონო აღმასრულებელი კომიტეტი.

15. გადასახლებული კოლმეურნეობის წევრის მეურნეობა გადასახადისაგან განთავისუფლდება იმავე ვადით, რაც დადგენილია თვით კოლექტიური მეურნეობის განთავისუფლებისათვის.

16. სრულიად განთავისუფლდება გადასახადისაგან იმ კოლმეურნის მეურნეობა, რომლის შედგენილობაშიც შედის:

ა) საბჭოთა კავშირის გმირი, სსრ კავშირის ორდენებით ან საპატიო რევოლუციური იარაღით დაჯილდოებული პირი და შრომის გმირი;

ა) მემინდვრობა;

ბ) მეველეობა;

გ) ყოველგვარი ოთხფეხა საქონელი;

დ) სოფლის მეურნეობის შემდეგი სპეციალური დარგები: მებოსტნეობა, მებაღეობა, მებაღეობა, მევენახეობა, ციტრუსოვანი და დაფნის ნარგავები, ჩაის პლანტაციები, მეთამბაქოეობა, მებამბეობა, კარტოფილის ნათესი და სათიბი;

ე) შინამრეწველობა, სახელოსნო რეწაობა და სხვა არასამიწათმოქმედო საშოვარი, გარდა სამუშაო ხელფასისა, რაც დაიბეგრება საშემოსავლო გადასახადით მუშაობის ადგილას.

შენიშვნა 1. მეთევზეობის შემოსავალი სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით დაიბეგრება მხოლოდ იმ სათევზაო მეურნეობაში, რომელიც დაქერილ თევზს არ აბარებს კონტრაქტაციით სახელმწიფო სათევზაო მნიშვნელობის საწარმოს ან კოოპერაციულ ორგანიზაციას.

შენიშვნა 2. ნადირობის რეწაობის შემოსავალი განთავისუფლდება სასოფლო-სამეურნეო გადასახადისაგან.

24. ის წყარო, რომლის შემოსავალიც სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით იბეგრება, არავითარი სხვა გადასახადით არ დაიბეგრება, გარდა:

ა) სარეწაო გადასახადისა იმ საწარმოს და რეწაობისათვის, რომელიც იბეგრება ბრუნვის პროცენტული შეფარდებით;

ბ) წყლის გამოსაღებისა—სარწყავი მიწათმოქმედების რაიონებში;

გ) საბილეთო გამოსაღებისა—თევზის სარეწაო ჰერის უფლებებისათვის.

იმ მიწის ნაკვეთზე, რომლის შემოსავალიც სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით იბეგრება, აგრეთვე იმ აღნაგიან ნაკვეთზე, რომელიც უშუალოდ დაკავშირებულია სასოფლო-სამეურნეო სარგებლობასთან, მიწის რენტა გადახდებიან არ უნდა იქნას.

ის შენობა, რომელიც სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით დასაბეგრი მეურნეობის შედგენილობაში შედის, განთავისუფლდება შენობის ადგილობრივი გადასახადისაგან.

25. ქალ. ტფილისსა, ბათუმსა, სოხუმსა, ქუთაისსა, ფოთსა, თელავსა, სიღნაღსა, გორსა, ხაშურსა, ბორჯომსა, ჭიათურასა და ვაგრაში ის მოქალაქე, რომელიც სოფლის მეურნეობას ეწევა, გარდა 55 მუხლის თანახმად დასაბეგრი მეურნეობებისა, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით არ დაიბეგრება.

ყველა დანარჩენ ქალაქებში და ქალაქის ტიპის დასახლებულ ადგილას ის მოქალაქე, რომელნიც სოფლის მეურნეობას ეწევიან, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით დაიბეგრებიან, როგორც სოფლის მეურნეობის შემოსავლის, ისე არასამიწათმოქმედო საშოვრის მიხედვით; ხოლო, ამასთანავე, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით არ დაიბეგრებიან მეურნეობანი, რომელთაც არა აქვთ მიჩენილი სასოფლო-სამეურნეო სარგებლობისათვის გამოსადეგი მიწა (გარდა საეზოვე ნაკვეთებისა), თუნდაც მათ ჰქონდეთ სამომხმარებლო ხასიათის ბოსტანი,

ხილის ბალი, ვენახი და სხვ. არა უმეტეს 0,05 ჰექტარისა, უკეთუ, ამასთანავე სოფლის მეურნეობის სხვა ძირითადი დარგების ნორმატიული შემოსავალი ამ მეურნეობაში არ აღემატება 50 მანეთს წელიწადში, ან უკეთუ ამ მეურნეობას აქვს შემოსავალი მხოლოდ სოფლის მეურნეობის მეორეხარისხოვანი დარგებიდან.

ამა მუხლის მეორე ნაწილში აღნიშნული მეურნეობანი დაიბეგრებიან სხვა გადასახადებით ქალაქის დანარჩენი მოსახლეობის თანაბრად.

26. ის მოქალაქენი, 55 მუხლის თანახმად დასაბეგრთა გარდა, რომელნიც ცხოვრობენ ქალ. ტფილისსა, ბათომსა, სოხუმსა, ქუთაისსა, ფოთსა, თელავსა, სიღნაღსა. გორსა, ხაშურსა, ბორჯომსა, კიათურასა და ვაგრაში და რომელთაც აქვთ სოფლის მეურნეობა ამ ქალაქების გარეშე, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადს გადაიხდიან იმ შემოსავლის მიხედვით, რასაც ისინი სოფლად იღებენ.

საქალაქო შემოსავლისათვის ისინი დაიბეგრებიან სხვა გადასახადით ქალაქის დანარჩენი მოსახლეობის თანაბრად.

ბ. ერთხაროვნული შრომითი მეურნეობის დასაბეგრი შემოსავლის განსაზღვრა.

შემოსავლიანობის ნორმები.

27. შრომითი მეურნეობის მემინდვრობის, მეველეობის, მესაქონლეობის, მებოსტნეობის, მებალჩეობის, მებალეობის, მევენახეობის, ციტრუსოვანი და დაფნის ნარგავების, ჩაის პლანტაციების, მეთამბაქოეობის, კარტოფილის ნათესისა და სათიბის შემოსავალი განისაზღვრება შემოსავლიანობის ნორმების მიხედვით.

28. საქართველოს სსრ-ის (კალკუელი ადმინისტრაციულ-ტერიტორიალური ერთეულებისათვის (ავტონომიური რესპუბლიკებისა, ავტონომიური ოლქისა და რაიონებისათვის) დაწესებულია შემოსავლიანობის შემდეგი საშუალო ნორმები მანეთობით [იხ. შემოსავლიანობის ნორმების ცხრილი—გვ. 324—325].

29. ავტონომიური რესპუბლიკებისა და ავტონომიური ოლქის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტები დააწესებენ შემოსავლიანობის სხვადასხვა ნორმებს ამ რესპუბლიკებისა და ოლქის შედგენილობაში შემავეალი ცალკეული რაიონებისათვის, ხოლო სარაიონო აღმასრულებელ კომიტეტებს შეუძლიათ დააწესონ შემოსავლიანობის სხვადასხვა ნორმები ცალკეული სასოფლო საბჭოებისა და სოფლებისათვის. ამასთანავე, თვითეულ რესპუბლიკასა, ოლქსა და რაიონში უცვლელად უნდა დარჩეს სოფლის მეურნეობის თვითეული დარგის დასაბეგრი შემოსავლის ის საერთო თანხა, რაც განსაზღვრულია მთლიანად რესპუბლიკის, ოლქისა თუ რაიონისათვის დადგენილი ნორმების მიხედვით.

30. 28 და 29 მუხ. წესისამებრ დადგენილი ნორმები შემოსავლიანობისათვის გამოქვეყნების შემდეგ არ შეიძლება შეიცვალოს სავადასახადო წლის განმავლობაში.

მემინდვრობის, მეველეობისა და სოფლის მეურნეობის სპეციალური დარგების შემოსავლის განსაზღვრა.

31. მემინდვრობის, მეველეობის, მებოსტნეობისა, მებალჩეობის, მევენახეობის, მებაღეობის, ციტრუსოვანი და დაფნის ნარგავების, ჩაის პლანტაციების, მეთამბაქოეობის, მებამბეობის, კარტოფილის ნათესისა და სათიბების დასაბეგრი შემოსავალი განისაზღვრება:

ა) საშემოდგომო და საგაზაფხულო კულტურების მთელი ნათესი ფართობის მიხედვით, ხოლო არა ნაკლებ იმ ფართობისა, რაც განსაზღვრულია მიმდინარე წლის თესვისათვის სახელმწიფო გეგმით;

ბ) სათიბის და მრავალწლიანი ნარგავის (ბალი, ვენახი, ციტრუსები და სხვ.) ფაქტიური ფართობის მიხედვით.

ოთხფეხა საქონლის შემოსავლის განსაზღვრა.

32. ოთხფეხა საქონლის შემოსავლის განსაზღვრისათვის სათვალავში მიიღება:

ა) ცხენი, ხარი, კამეჩი, ვირი, ჯორი 3 წლიდან და აქლემი 4 წლიდან;

ბ) ბულა 3 წლისაზე უხნესი;

გ) ძროხა და ფურ-კამეჩი პირველი მოგების შემდეგ და უშობელი 3 წლისაზე უხნესი;

დ) ნაზამთრი ცხვარი და თხა.

ოთხფეხა საქონლის წლოვანება გამოიანგარიშება სავადასახადო წლის აისის 1-ლისათვის.

არასამიწათმოქმედო შემოსავლის განსაზღვრა.

33. არასამიწათმოქმედო საშოვარი აღირიცხება მთელი დროისათვის ავადსახადო წლის წინა წლის იანვრის 1-დან დეკემბრის 31-მდე.

34. არასამიწათმოქმედო შემოსავლის რაოდენობას თვითეული ერთპიროვნული მეურნეობისათვის განსაზღვრავს სასოფლო საბჭო და დაამტკიცებს სარაიონო სავადასახადო კომისია.

ამასთანავე, რეწვის საერთო შემოსავლიდან გამოირიცხება ძირითადი საწარმოო ხარჯები: ნედლეულის, ნახევარფაბრიკატის, სათბობი მასალისა და სხვა.

ამ წესით განსაზღვრული შემოსავალი მეურნეობის დასაბეგრ შემოსავალში ჩაირიცხება შემდეგი რაოდენობით:

ა) საშინამრეწველო-სახელოსნო სარეწაოების შემოსავლის 50%-ით;

ბ) ზიდვა-გადაყვანის რეწაობის და სხვა არასამიწათმოქმედო საშოვრის შემოსავლის 60%-ით;

გ) სადგომების გაქირავებით მიღებული შემოსავლის 50%-ით: აღიგენის, ასპინძის, აღბულახის დაბა მანგლისის გამოკლებით, ახალქალაქის, ბაშკირეთის, ბოგდანოვკის, ბორჩალოს, გურჯაანის, ვანის, თიანეთის, კასპის, ლუქსემბურჯის, მარტვილის, სვარჯეოს, ქვემო-სვანეთის, ყაზბეგის, ყარაიის, ყვარლის, ჩოხატაურის, ჩხარის, ჩხოროწყუის, წალენჯიხის, წალკისა და ხობის რაიონებში,

და 70%-ით დანარჩენ რაიონებში, ავტონომიურ რესპუბლიკებში და ავტონომიური რეგიონებში;

ჯომის, დუშეთისა, თიანეთის, ლანჩხუთის, მარტვილის, მახარაძის, რნის, ჯონიკიძის, ტყიბულის, ფოთის, ქვემო-სვანეთის, ყაზბეგის, ჩოხატაურის, ჩხარის ჩხოროწყუს, ცაგერის, წალენჯიხის, წალკის, კიათურისა და ხობის რაიონებში;

ბ) მეურნეობის საბაზრო შემოსავლის თანხის 55%—აღბულახის, ბაღდადის, ბორჩალოს, გორის, გურჯაანის, ვანის, ზუგდიდის, თელავის, კასპის, ლაგოდეხის, ლუქსემბურგის, სავარეჯოს, სამტრედიის, სიღნაღის, ტფილისის, ქუთაისის, ყარაიის, ყვარლის, ცხაკაიას, წულუკიძის, ხაშურისა და ჯუღელის რაიონებში.

ამა მუხლის „ბ“ პუნქტში ჩამოთვლილი რაიონების სარაიონო აღმასრულებელ კომიტეტებს შეუძლიათ ამ რაიონებისათვის დაწესებული ოდენობა ბაზარზე სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების გაყიდვით მიღებული დასაბეგრი შემოსავლისა შეამცირონ 50%-მდე იმ ცალკეული სასოფლო საბჭოებისა და სოფლებისათვის, სადაც ბაზარზე გაყიდვით მიღებული შემოსავალი უმნიშვნელოა.

38. შემოსავალი, რაც მიიღება პურისა და სხვა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების კოოპერაციისათვის მიყიდვით, გადასახადით არ დაიბეგრება.

გ. ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობის გადასახადის გამოანგარიშება.

39. ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობებისათვის სასოფლო-სამეურნეო გადასახადი გამოიანგარიშება განაკვეთთა შემდეგი ცხრილის მიხედვით:

მეურნეობის დასაბეგრი შემოსავლის რაოდენობა (მანეთობით)	მეურნეობის გადასახადის რაოდენობა (მანეთობით)	მეურნეობის დასაბეგრი შემოსავლის რაოდენობა (მანეთობით)	მეურნეობის გადასახადის რაოდენობა (მანეთობით)
100 მან-მდე	15	451—475	81
101—125	17	476—500	89
126—150	20	501—525	97
151—175	24	526—550	105
176—200	28	551—575	113
201—225	32	576—600	121
226—250	36	601—625	129
251—275	40	626—650	137
276—300	44	651—675	145
301—325	48	676—700	154
326—350	52	701—725	164
351—375	56	726—750	174
376—400	60	751—775	185
401—425	66	776—800	196
426—450	78		

801 მან-დან 1.000 მან-დე—200 მან.+40 კაპ. 800 მანეთზე მეტი შემოსავლის თვითეულ მანეთზე.

1.000 მან-დან—2.000 მან-მდე—280 მან.+44 კაპ. 1.000 მან. მეტი შემოსავლის თვითეულ მანეთზე.

2.000 მან-დან—3.000 მან-მდე—720 მან.+48 კაპ. 2.000 მან. მეტი შემოსავლის თვითეულ მანეთზე.

3.000 მან. მეტი—1.200 მან.+55 კაპ. 3.000 მანეთზე მეტი შემოსავლის თვითეულ მანეთზე.

40. ერთპიროვნულ მეურნეობათა გადასახადის განაკვეთი ყველა შემთხვევაში უნდა აღემატებოდეს განსაზღვრულ ადგილას კოლმეურნეებისათვის დაწესებულ განაკვეთს არა ნაკლებ, ვიდრე 25%-ით.

41. იმ მეურნეობას, რომელსაც თავის შედგენილობაში ჰყავს არა უმეტესი ორი შრომაუნარიანი წევრისა, ეძლევა შემდეგი შეღავათი ოჯახის შრომის უნარმოკლებულ წევრებზე: როდესაც მეურნეობაში სამი შრომის უნარმოკლებული წევრია, გადასახადი მეურნეობას შეუმცირდება 10%-ით; როდესაც მეურნეობაში ოთხი და მეტი შრომის უნარმოკლებული წევრია, გადასახადი მეურნეობას შეუმცირდება 20%-ით.

მამაკაცი 16 წლამდე და 60 წლის შემდეგ, ხოლო ქალი 16 წლამდე და 55 წლის შემდეგ შრომაუნაროთა რიცხვს ეკუთვნიან.

42. ის მეურნეობა, რომელიც ბოროტი განზრახვით არ ასრულებს თესვის მიცემულ გეგმას და სახელმწიფოსათვის სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების სავალდებულო ჩაბარებას, დაიბეგრება სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით საერთო საფუძველზე, ხოლო გადასახადის თანხა მას გაუორკვეცდება. ამ მეურნეობას არავითარი შეღავათი (მათ შორის მე-41) მუხლით გათვალისწინებული შეღავათი(3) სასოფლო-სამეურნეო გადასახადზე არ ეძლევა. ამ მეურნეობების სიას დამატკიცებს სარაიონო აღმასრულებელი კომიტეტი.

დ. ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობების შეღავათები.

მ ც ი რ ე ძ ა ლ ო ვ ა ნ მ ე უ რ ნ ე ო ბ ა თ ა შე ღ ა ვ ა თ ე ბ ი.

43. სარაიონო აღმასრულებელ კომიტეტს, სასოფლო საბჭოს მიერ წარდგენილი სიის მიხედვით, შეუძლია სრულიად ან ნაწილობრივ გაანთავისუფლოს გადასახადისაგან მცირეძალოვნების გამო ის ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობა, რომელსაც არა ჰყავს ოჯახის შრომაუნარიანი წევრი, უკეთუ, ამასთანავე, ამ მეურნეობაში არ არის მსხვილფეხა საქონელი.

მ უ შ ა - შ ო ს ა მ ს ა ხ უ რ ე თ ა შე ღ ა ვ ა თ ე ბ ი.

44. მუშა-მოსამსახურეებზე, რომელთაც აქვთ დამხმარე ხასიათის სასოფლო მეურნეობა, ხოლო რომელნიც კოლმეურნეობის წევრად არ ითვლებიან,

გავრცელდება მე-10 მუხლი, უკეთეს მათი დამხმარე ხასიათის სასოფლო-მეურნეობა არ აღემატება იმ ოდენობას, რაც ნებადართულია სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდებით უწყებულ რაიონის კოლმეურნეთათვის.

მუშა-მოსამსახურის მეურნეობა, რომელიც სავსებით შეფერება ამა მუხლით გათვალისწინებულ პირობებს, ხოლო უკეთეს მისი ძირითადი მომუშავე მუდმივ სამუშაოზე იმყოფება დაქირავებით ერთ წელიწადზე ნაკლები დროის განმავლობაში, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით დაიბეგრება კოლმეურნეთა მეურნეობებისათვის დაწესებული განაკვეთით.

ის მუშა-მოსამსახურენი, რომელნიც ამა მუხლის ძალით სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით არ იბეგრებიან, შენობის გადასახადით და მიწის რენტით დაიბეგრებიან საერთო წესისამებრ.

45. იმ პირის მეურნეობა, რომელმაც თავისი თავი დააკონტრაქტა ან მიამაგრა ქვანახშირის ან მარგანცის მრეწველობაში მიწისქვეშ მუშაობისათვის წელიწადზე არა ნაკლები ვადით, განთავისუფლდება გადასახადისაგან. უკეთეს აღნიშნული პირი თავის ვალდებულებას არ შეასრულებს, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადი მის მეურნეობას გადაჰხდება საერთო საფუძველზე.

46. გადასახადისაგან განთავისუფლდება რკინის გზის, წყალსავალი გზის, გზატკეცილებისა და ყამირგზების ტრანსპორტის სახეზომომუშავეს შემოსავალი ყოველგვარი სახის სასოფლო-მეურნეობისა ტრანსპორტისათვის მიჩენილ მიწაზე.

იმ მეურნეობათა შეღავათები, რომელთა შედგენილობაშიაც შედის საბჭოთა კავშირის გმირი, ორდენით დაჯილდოებული პირი, შრომის გმირი და აგრეთვე ინვალიდი.

47. შეღავათი ეძლევა იმ მეურნეობას, რომლის შედგენილობაშიაც შედის:

ა) საბჭოთა კავშირის გმირი, სსრ კავშირის ორდენით ან საპატიო რევოლუციური იარაღით დაჯილდოებული პირი და შრომის გმირი;

ბ) ომისა და შრომის ინვალიდი, რომელიც ინვალიდობის პირველ, მეორე და მესამე ჯგუფს ეკუთვნის.

ჩამოთვლილ მეურნეობებს შეწერილი გადასახადი შეუმცირდებათ 20 მანეთით, უკეთეს მეურნეობაში არის სხვა შრომისუნარიანი მამაკაცი, და 30 მანეთით, უკეთეს მეურნეობაში სხვა შრომისუნარიანი მამაკაცი არ არის.

უკეთეს მეურნეობაში არის ამა მუხლში ჩამოთვლილი კატეგორიების რამდენიმე პირი, შეღავათი მეურნეობას მიეცემა თვითიველ ასეთ პირზე.

გადასახლებულთა შეღავათები.

48. ერთპიროვნულ მეურნეობას, რომელიც საგემო წესით გადასახლდა 1930 წლის აპრილის 1-ის შემდეგ, ეძლევა შეღავათი სპეციალურ დადგენილებათა საფუძველზე.

სტიქიური უბედურებისაგან დაზარალებულ მეურნეობათა შეღავათები.

49. სტიქიური უბედურებისაგან დაზარალებული მეურნეობა განთავისუფლდება სასოფლო-სამეურნეო გადასახადისაგან სარაიონო საგადასახადო კომისიის მიერ სრულიად ან ნაწილობრივ, მეურნეობისათვის მიყენებული ზარალისა და მეურნეობის ძალოვნების მიხედვით.

სხვა შეღავათები.

50. მეურნეობას, რომლის შედგენილობაშიაც შედის სათადარიგო სამხედრო მსახური და სამხედროვალდებული პირი, გაწვეული ასეთ პირთათვის დაწესებულ სწავლებაზე და შეკრებაზე, ვადა გადასახადის იმ ნაწილის გადახდასა, რაც შეტანილ უნდა იქნას სწავლების თუ შეკრების დროის განმავლობაში, გადაედება ერთი თვით ამ პირის დაბრუნების დღიდან.

51. სრულიად განთავისუფლდება გადასახადისაგან ოქროს და პლატინის მრეწველობაში მომუშავე პირთა მეურნეობები.

52. სრულიად განთავისუფლდება გადასახადისაგან სოფლის იმ აქტივისტის ოჯახი, რომელიც დაზარალდა კულაკური შურისძიებით სოფლის სოციალისტურად გარდაქმნისა და საზოგადოებრივი საკუთრების დაცვისათვის ბრძოლაში.

53. სრულიად განთავისუფლდება გადასახადისაგან ტყის იმ მომუშავის ოჯახი, რომელიც მოკლულ იქნა სახელმწიფო ქონების დაცვისათვის თავისი სამსახურებრივი მოვალეობის ასრულების დროს ან ამ ასრულებასთან დაკავშირებით.

ე. ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობების მიერ გადასახადის გადახდის ვადები.

54. ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობები გადასახადს გადაიხდიან იმავე ვადებზე, რაც დადგენილია კოლმეურნეებისათვის (მუხ. 21—22).

კ ა რ ი IV.

არაშრომითი ზამოსახვის მძონე ერთპიროვნულ მეურნეობათა დაბეგვა.

55. ერთპიროვნული საგლეხო მეურნეობანი, რომელთაც აქვთ არაშრომითი შემოსავალი (შემოსავალი შესყიდვა-გაყიდვით, მუშა-ხელის დაქირავებით), მათ შორის კულაკური მეურნეობანიც, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით დაიბეგრებიან ერთპიროვნული მეურნეობებისათვის დაწესებული განაკვეთებით, ხოლო არა საშემოსავლო ნორმების კვალობაზე, არამედ ნამდვილი შემოსავლის მიხედვით. ამ მეურნეობების სიებს და თვითეული მეურნეობის შემოსავლის ოდენობას დაამტკიცებს სარაიონო აღმასრულებელი კომიტეტის პრეზიდიუმი.

56. 55 მუხლის თანახმად გადასახადით დაბეგრული მეთურნეობა გადასახადის იხდის 21 და 22 მუხლში აღნიშნულ ვადებზე.

კ ა რ ი V.

გადასახადის გადასაღვივების ორგანოები. განცხადებათა და საჩივართა შეტანის და განხილვის წესი.

57. პასუხისმგებლობა სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის სისწორით და დროულად ჩატარებისათვის სოფლად დაეკისრება სასოფლო საბჭოებს და სარაიონო აღმასრულებელ კომიტეტებს, ხოლო იმ ქალაქ-ადგილებში, სადაც სოფლის მეთურნეობის მწარმოებელი პირნი სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით იბეგრებიან, — საქალაქო საბჭოებს.

58. სასოფლო საგადასახადო კომისია — სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარის, სასოფლო საბჭოს საფინანსო სექციის თავმჯდომარისა და სათანადო კოლმეურნეობის თავმჯდომარის შედგენილობით — აწარმოებს კოლმეურნეებზე და ერთპიროვნულ მეურნეობებზე გადასახადის დარიცხვას. სასოფლო საგადასახადო კომისიის გადაწყვეტილებას ამტკიცებს სასოფლო საბჭო.

59. ყველა დაწესებულება, ორგანიზაცია და საწარმო მოვალეა წარუდგინოს საფინანსო ორგანოს, სარაიონო აღმასრულებელ კომიტეტს და სასოფლო საბჭოს, მათი მოთხოვნისამებრ, ცნობა იმ თანხების შესახებ, რაც სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის გადამხდელთ მიეცემა.

60. კოლმეურნეთა და ერთპიროვნულ მეურნეთა ყველა განცხადება და საჩივარი გადასახადის შესახებ შეიტანება სასოფლო საბჭოში, რომელიც მოვალეა დაუყოვნებლივ გადასცეს იგი განსახილველად სასოფლო საგადასახადო კომისიას.

სოფლის საგადასახადო კომისიის გადაწყვეტილება შეიძლება განსაჩივრებულ იქნას სარაიონო საგადასახადო კომისიაში.

61. სარაიონო საგადასახადო კომისიის გადაწყვეტილება შეიძლება განსაჩივრებულ იქნას საქართველოს სსრ ფინანსთა სახალხო კომისარიატის რწმუნებულთა სამმართველოებში — ავტონომიურ რესპუბლიკებში და ავტონომიურ ოლქში და საქართველოს სსრ ფინანსთა სახალხო კომისარიატში.

62. განცხადებათა და საჩივართა შეტანისა და განხილვისათვის დადგენილია შემდეგი ვადები:

ა) საჩივარი შემოსავლის წყაროების არა სისწორით აღრიცხვის შესახებ და შემოსავლის განსაზღვრისა და გადასახადის გამომანგარიშების შესახებ, აგრეთვე განცხადება შეღავათის მიცემის შესახებ, გარდა სტიქიუო უბედურებასთან დაკავშირებული შეღავათისა, შეტანილ უნდა იქნას არა უგვიანეს 10 დღისა გადამხდელისათვის. საგადასახადო უწყების ჩაბარების დღიდან;

ბ) განცხადება სტიქიური უბედურების გამო შეღავათის მიცემის შესახებ, უკეთეს სტიქიური უბედურება შემოსავლის წყაროების აღრიცხვამდე მო-

ხდა, შეტანილ უნდა იქნას აღრიცხვის დასაწყისი; დანარჩენ შემთხვევაში განცხადება შეიტანება 10 დღის განმავლობაში დღიდან სტიქიური უბედურებისა.

63. განცხადება და საჩივარი განხილულ უნდა იქნას არა უგვიანეს 10 დღისა მისი შეტანის დღიდან.

64. განცხადების და საჩივრის შეტანა გადასახადის გადახდევინებას ვერ შეაჩერებს. იმ შემთხვევაში, როდესაც გადაწყვეტილება გამოტანილია გადასახადის სასარგებლოდ, არასისწორით გადახდევინებული თანხა და ჩამორთმეული ქონება დაბრუნებულ უნდა იქნას 10 დღის ვადაზე. უკეთეს ქონების დაბრუნება, მისი გაყიდვის გამო, შეუძლებელია, ანაზღაურებულ უნდა იქნას ამ ქონების სრული ღირებულება.

კ ა რ ი VI.

გადამხდელთა პასუხისმგებლობა.

65. შემოსავლის წყაროს დამალვისათვის გადახდელი დაჯარიმდება საადმინისტრაციო წესით, ან მიიცემა პასუხისგებაში სასამართლო წესით.

ჯარიმას დაადებს სასოფლო საბჭო. ჯარიმა არ უნდა აღემატებოდეს მეურნეობის გადასახადის მთელ თანხას იმაზე მეტად, ვიდრე ერთი-ორად.

სასოფლო საბჭოს დადგენილება ჯარიმის დადების შესახებ შეიძლება განსაჩივრებულ იქნას სარაიონო აღმასრულებელ კომიტეტში, რომლის გადაწყვეტილებაც საბოლოოა.

66. უკეთეს კოლმეურნის მეურნეობა და ერთპიროვნული მეურნეობა გადასახადს კანონით დაწესებულ ვადაზე არ გადაიხდის, სასოფლო საბჭო მოვალეა შეუფარდოს ასეთ მეურნეობას იძულებითი გადახდევინების ღონისძიება გადასახადთა და არასაგადასახადო გადასახდელთა გადახდევინების დებულების მიხედვით.

კერძოდ, იმ გადახდელის ქონება, რომელიც გადასახადს არ გადაიხდის, აიწერება და გაიყიდება. ხოლო ვადის გადაცილებისათვის მას გადაჰხდება საუბრავე შემდეგი რაოდენობით: კოლმეურნეს და ერთპიროვნულ შრომითს მეურნეობას—0,2⁰/₀, ხოლო კულაკურ მეურნეობას—1⁰/₀ თვითეული ვადაგადაცილებული დღისთვის.

კ ა რ ი VII.

სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის თანხის განაწილება.

67. სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით მიღებული ყველა თანხა მიიქცევა ადგილობრივ ბაუჯეტში შემდეგი წესების დაცვით:

ა) საქართველოს სსრ ყველა რაიონში უწყებელი სასოფლო საბჭოს ტერიტორიაზე მიღებული გადასახადის თანხის არა ნაკლებ 10⁰/₀-ისა მიიქცევა უშუ-

ალოდ სასოფლო ბიუჯეტში, ხოლო დანარჩენი ნაწილი—სათანადო სარაიონო აღმასრულებელი კომიტეტის ბიუჯეტში, გარდა ავტონომიური რესპუბლიკებისა და ოლქის რაიონებისა;

ბ) ავტონომიურ რესპუბლიკებსა და ავტონომიურ ოლქში გადასახადით მიღებული თანხა, გარდა იმ ნაწილისა, რაც ამა მუხლის „ა“ პუნქტში აღნიშნული წესისამებრ მიიქცევა სათანადო სასოფლო ბიუჯეტში, განაწილდება ავტონომიური რესპუბლიკებისა და ავტონომიური ოლქის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტების დადგენილებებით სარაიონო აღმასრულებელი კომიტეტების ბიუჯეტებსა და ავტონომიური რესპუბლიკების და ოლქის ბიუჯეტებს შორის;

გ) საქალაქო მიწებზე მიღებული გადასახადის თანხა მიიქცევა მთლად საქალაქო ბიუჯეტში.

კ ა რ ი VIII.

ინსტრუქცია ამა დადგენილების შეფარდებისათვის.

68. საქართველოს სსრ ფინანსთა სახალხო კომისარიატი გამოსცემს ინსტრუქციას ამა დადგენილების შეფარდებისათვის.

საქ. სსრ ს. კ. ს-ის თავმჯდომარე გ. მგალობლიშვილი.

საქ. სსრ ს. კ. ს-ის საქმეთა მმართველი ვ. კვირიკაძე.

1936 წ. აგვისტოს 11. № 976-ა.

ტფილისი.

125. დადგენილება ს. კ. ს.

1936 წელს სოფლის მოსახლეობის თვითდაბეგვრის შესახებ.

„სოფლის მოსახლეობის თვითდაბეგვრის შესახებ“ გამოცემული, სსრ კავშირის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტისა და სახალხო კომისართა საბჭოს 1936 წ. ივლისის 20-ის თარიღის და 68/1311 №-ის დადგენილების შესაბამისად, საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო ადგენს:

1936 წელს საქართველოს სსრ სოფლის მოსახლეობის თვითდაბეგვრა ჩატარებულ იქნას შემდეგ საფუძველზე:

1. მოსახლეობის თვითდაბეგვრა, მის კულტურულ და სამეურნეო საქარობათა დასაკმაყოფილებლად, ხორციელდება საქართველოს სსრ-ში სოფლად, ქალაქის ტიპის დასახლებულ ადგილებში და ქალაქებში, გარდა ქალ. ტფილისის, ბათუმის, სოხუმის, ქუთაისის, ფოთის, თელავის, სიღნაღის, გორის, ხაშურის,

ბორჯომის, კიათურისა, და ვაგრისა, ზემო-სვანეთის რაიონისა, დუშეთის რაიონის ბარისახოს, ბაცალიგოს, არხოტის და შატილის სასოფლო საბჭოების სოფლებისა და თიანეთის რაიონის სოფლებისა—ხაშალისა და ბაჩალისა.

შენიშვნა. დანარჩენ ქალაქებში, გარდა ამა მუხლში ჩამოთვლილი ქალაქებისა, თვითდაბეგვრა ვრცელდება მხოლოდ იმ მოსახლეობაზე, რომელიც მისდევს სოფლის მეურნეობას და იბეგრება სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით.

2. თვითდაბეგვრით შეგროვილი სახსარი ადგილობრივ ბიუჯეტში არ ჩაირიცხება და განაწილდება შემდეგნაირად:

ა) ამ სახსრის 65%-მდე უნდა მიიქცეს სასკოლო მშენებლობაზე სოფლად, ბიუჯეტით გათვალისწინებული თანხების დასამატებლად; სარაიონო აღმასრულებელ კომიტეტებს უფლება აქვთ—გადაანაწილონ ხოლმე ეს სახსარი სასოფლო საბჭოებს შორის რაიონის შიგნით, სასკოლო მშენებლობის გეგმის მიხედვით;

ბ) ამ სახსრის არა ნაკლებ 35%-ისა დატოვებულ უნდა იქნას სასოფლო საბჭოების განკარგულებაში სოფლის იმ კულტურულ-საყოფაცხოვრებო საჭიროებისათვის, რაც სასოფლო ბიუჯეტით გათვალისწინებული არ არის.

3. თვითდაბეგვრის ჩატარება შეიძლება მხოლოდ უწყებული სოფლის საბჭოთა საარჩევნო უფლების მქონე მოქალაქეთა საერთო კრების დადგენილებით. თვითდაბეგვრის შემოღებისათვის საჭიროა კრებას დაესწროს უწყებული სოფლის საბჭოთა საარჩევნო უფლების მქონე მოქალაქეთა საერთო რიცხვის ნახევარი მაინც. უკეთეს კრებაზე არ გამოცხადდა მოქალაქეთა ასეთი რაოდენობა, მოიწვევა მეორე კრება, რომელიც უფლებამოსილად ითვლება, თუ კრებაზეა საარჩევნო უფლებისმქონე მოქალაქეთა საერთო რიცხვის ერთი მესამედი.

თვითდაბეგვრა შემოიღება კრებაზე დამსწრე მოქალაქეთა ხმის უმეტესობით. კრებაზე მიღებული გადაწყვეტილება სავალდებულოა ყველა მოქალაქისათვის.

4. მოქალაქეთა საერთო კრება იხილავს იმ ღონისძიებათ, რაც ჩატარებულ უნდა იქნას თვითდაბეგვრით შეკრებილი სახსრით, და აწესებს თვითდაბეგვრის განაკვეთებს გადახედვითა ცალკეული კატეგორიებისათვის ამა დადგენილებით გათვალისწინებულ ფარგლებში; აგრეთვე აწესებს თვითდაბეგვრის გამოსაღების შეტანის ვადებს.

შენიშვნა. თვითდაბეგვრის გამოსაღების შეტანის ვადები განისაზღვრება ისეთი ვარაუდით, რომ გამოსაღების გადახდა დაწყებულ იქნას არა უგვიანეს სავალდებულო წლის სექტემბრის 15-ისა და დამთავრდეს დეკემბრის 1-თვის.

5. თვითდაბეგვრაში მონაწილეობას იღებენ:

ა) კოლმეურნენი;

ბ) ერთპიროვნული საგლეხო მეურნეობანი;

გ) მუდმივ სოფლად მცხოვრები მოქალაქენი, თუნდაც ისინი სოფლის მეურნეობას არ აწარმოებდნენ.

6. თვითდაბეგვრაში მონაწილეობას არ იღებენ სოფლის მეურნეობის არამწარმოებელი:

ა) მუშები და მოსამსახურეები;

ბ) საბჭოთა კავშირის გვირგები, სსრ კავშირის ორდენით ან საპატიო რევოლუციური იარაღით დაჯილდოებული პირები და შრომის გვირგები;

გ) საკადრო საკომანდო და თავმდგომთა შედგენილობის, საკადრო უმცროს საკომანდო და თავმდგომთა შედგენილობის სამხედრო მსახურნი, რომელნიც ვადიან და ზევადიან სამსახურში არიან, და საკადრო სამერიცხო შედგენილობის სამხედრო მსახურნი, რომლებიც ვადიან (თვითდაბეგვრის გატარების წლის შემოდგომაზე გაწვეულთა ჩათვლით) და ზევადიან სამსახურში არიან;

დ) ინვალიდობის პირველი, მეორე და მესამე ჯგუფისათვის მიკუთვნებული ომისა და შრომის ინვალიდები;

ე) პენსიონერები, რომლებიც პენსიას სახელმწიფო ორგანიზაციებიდან ან საზოგადოებრივი ორგანიზაციებიდან იღებენ;

ვ) სტიპენდიაზე მყოფი მოსწავლენი;

ზ) კოოპერირებული შინამრეწველები და ხელისნები.

შენიშვნა. „გ“ პუნქტში ჩამოთვლილი სამხედრო მსახურნი თვითდაბეგვრაში მონაწილეობას არ იღებენ აგრეთვე იმ შემთხვევებშიაც, უკეთეს ისინი დათხოვნილ არიან გრძელვადიან შევებულებაში, სათადარიგოდ ან სრულიად სამსახურიდან საგადასახადო წლის იანვრის 1-ლის შემდეგ.

7. თვითდაბეგვრაში მონაწილეობას არ მიიღებს კოლმეურნეობის წევრი მუშისა და მოსამსახურის მეურნეობა, რომლის ძირითადი შრომაუნარიანი მომუშავე თვითდაბეგვრის გატარების მომენტისათვის მუდმივ სამუშაოზე იმყოფება დაქირავებით არა ნაკლებ, ვიდრე ერთი წელიწადი, ხოლო ამ მეურნეობის დანარჩენი შრომაუნარიანი წევრები, გარდა მოსწავლეებისა და იმ პირისა, რომელიც საოჯახო სამუშაოს ეწევა, აგრეთვე დაქირავებით მუშაობენ.

8. იმ მუშა-მოსამსახურეებზე, რომელთაც აქვე დამხმარე ხასიათის სასოფლო მეურნეობა, ხოლო რომელნიც კოლმეურნეობის წევრებად არ ითვლებიან, გავრცელდება ამა დადგენილების მე-7 მუხ., უკეთეს მათი დამხმარე ხასიათის სასოფლო მეურნეობა არ აღემატება იმ ოდენობას, რაც ნებადართულია სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდებით უწყებელი რაიონის კოლმეურნეთათვის.

მუშა-მოსამსახურეთა ის მეურნეობები, რომლებიც სავსებით შეეფერებიან აღნიშნული მუხლით გათვალისწინებულ პირობებს, ხოლო უკეთეს მათი ძირითადი მომუშავე მუდმივ სამუშაოზე იმყოფება დაქირავებით ერთ წელიწადზე ნაკლები დროის განმავლობაში, თვითდაბეგვრაში მონაწილეობას მიიღებენ იმ განაკვეთით, რაც დაწესებულია სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით დასაბეგვრავი კოლმეურნეთა მეურნეობებისათვის.

9- სარეწაო კოოპერაციული არტელების წევრთა მეურნეობები სოფლად თვითდაბეგვრაში მონაწილეობას იღებენ იმავე საფუძვლებზე, როგორც კოლმეურნენი, რომელთაც აქვთ განუსაზოგადოებელი საშემოსავლო წყაროები:

ა) უკეთეს სარეწაო კოოპერაციული არტელის წევრს არა აქვს ისეთი სასოფლო მეურნეობა, რომელიც კოლმეურნეობის წესდების თანახმად განსაზოგადოებულ უნდა იქნას;

ბ) უკეთეს, ამასთანავე, აღნიშნული მეურნეობის ყველა შრომაუნარიანი წევრი, მოსწავლეთა და დიასახლისის გარდა, ითვლება სარეწაო არტელის ან კოლმეურნეობის წევრად, ან მუშაობს დაქირავებით.

10. კოლმეურნეთა მეურნეობანი და ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობანი თვითდაბეგვრაში მონაწილეობას იღებენ შემდეგი რაოდენობით:

გადამხდელთა კატეგორიები	თვითდაბეგვრის რაოდენობა მეურნეობაზე წელიწადში
1. კოლმეურნეთა მეურნეობანი, რომელნიც მიმდინარე წელს სრულიად განთავისუფლებულ არიან სასოფლო-სამეურნეო გადასახადისაგან	5 მან.
2. კოლმეურნეთა მეურნეობანი, რომელნიც იბეგრებიან სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით	5—15 მან-მდე
3. ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობანი	შეწერილი. სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის 60%
4. ერთპიროვნული საგლეხო მეურნეობანი, რომელთაც აქვთ არა-შრომითი შემოსავალი (შესყიდვა-გაყიდვით, მუშა-ხელის დაქირავებით), მათ შორის კულაკური მეურნეობებიც (სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის შესახები დადგენილების 55 მუხ.)	შეწერილი სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის 200%

თვითეულ სოფელში დაწესდება თანაბარი მტკიცე განაკვეთი კოლმეურნეთა ყველა მეურნეობისათვის, რომელიც იბეგრება სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით.

ყველა შემთხვევაში თვითდაბეგვრის განაკვეთი, რასაც ერთპიროვნული მეურნეობა ფაქტიურად იხდის, უნდა აღემატებოდეს არა ნაკლებ, ვიდრე 25%/ით, თვითდაბეგვრის იმ განაკვეთს, რაც ამ ადგილას დაწესებულია იმ კოლმეურნეობისათვის, რომელნიც სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით იბეგრებიან.

11. სასოფლო საბჭოს წარდგენით სარაიონო აღმასრულებელ კომიტეტს შეუძლია სრულიად ან ნაწილობრივ გაანთავისუფლოს თვითდაბეგვრისაგან კოლმეურნეთა მეურნეობანი და აგრეთვე ცალკეულ შემთხვევაში ერთპიროვნული შრომითი მეურნეობანი, რომელთაც არა ჰყავთ ოჯახის შრომაუნარიანი წევრი, უკეთეს, ამასთანავე, მეურნეობაში არ არის მსხვილფეხა საქონელი.

12. სოფლად მცხოვრები არაკოოპერირებული შინამრეწველები და ხელოსნები, რომლებიც მეურნეობას არ აწარმოებენ, და სხვა მოქალაქენი, რომელთაც აქვთ შრომითი შემოსავალი არა დაქირავებით, თვითდაბეგვრაში მონაწილეობას იღებენ შემდეგი რაოდენობით:

წლიური შემოსავლის რაოდენობა	თვითდაბეგვრის რაოდენობა
900 მანეთამდე	7 მან.
900 მანეთზე მეტი 1.500 მან-მდე	15 „
1.500 „ „ 2.100 „	20 „
2.100 „ „ 2.700 „	45 „
2.700 „ „ 3.300 „	60 „
3.300 მანეთზე მეტი	80 „

სასოფლო-სამეურნეო უფლება აქვთ ცალკეულ შემთხვევაში გაანთავისუფლონ თვითდაბეგვრისაგან არასამრეწველო შემოსავლის მქონე მოქალაქენი, უკეთეს ეს შემოსავალი არ აღემატება 480 მანეთს წელიწადში.

13. თვითდაბეგვრის რაოდენობა მე-12 მუხლში აღნიშნულ პირთათვის განისაზღვრება საშემოსავლო გადასახადით დაბეგვრისათვის გამოანგარიშებული შემოსავლის კვალობაზე.

14. ის პირნი, რომელნიც სოფლის მეურნეობას არ მისდევნენ და აქვთ საშემოსავლო გადასახადით დასაბეგრი არაშრომითი შემოსავალი, თვითდაბეგვრაში მონაწილეობას იღებენ იმ თანხის 100 პროცენტის რაოდენობით, რაც მათ დაეკისრებოდათ, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადით რომ დაბეგრილნი ყოფილიყვნენ თავიანთი შემოსავლის კვალობაზე.

15. საერთო კრების დადგენილებას თვითდაბეგვრის შესახებ სასოფლო სამუკო წარუდგენს თავისი დასკვნით სარაიონო აღმასრულებელ კომიტეტს განსახილველად.

უკეთეს სარაიონო აღმასრულებელი კომიტეტი 10 დღის ვადაზე არ აცნობებს სასოფლო სამუკოს, რომ დადგენილება გაუქმებულია, დადგენილება ძალაში შესულად ითვლება და სავალდებულოა. უწყებული სოფლის ყველა მოქალაქისათვის.

16. სასოფლო სამუკო აგროეებს თვითდაბეგვრის თანხებს მოქალაქეთა საერთო კრების მიერ დადგენილ ვადაზე.

თვითდაბეგვრის გამოსაღების ნარჩენი გადახდები იმავე წესით, რაც დადგენილია სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის გადახდებიანისათვის.

საქ. სსრ ს. კ. ს-ოს თავმჯდომარე გ. მგალობლიშვილი.
საქ. სსრ ს. კ. ს-ოს საქმეთა მმართველი ვ. კვრიკაძე.

1936 წ. აგვისტოს 16. № 1004.
ტფილისი.

ფახი 40 კაპ.

გამომცემელი საქ. სსრ ს. კ. ს-ოს 1936 წ. № 41.3/მ. რედაქტორი მ. გამრქაძე
საქმ. მმართველობა

ქალაქის ფორმატი 62X94 სმ.; 1 1/2 ბეჭდვ. ფურც.; 1 ბეჭდვ. ფურც. 48.500 სტაჰბ. ნიშანი
გადეცა სტამბას 17/VIII; ხელმოწერილია დასაბეჭდად 27/IX; ტირაჟი 2.000
ბთელ. რწმ. № 87066. საქ.სახ.კომ.სამუკოს საქმ. მმართველ. სტამბა, ტფილისი. დაკვ. № 806.